СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLIV. Ч. 161. Джерзі Ситі, Н. Дж., понеділок, 13-го липня 1936. — VOL. XLIV. No. 161. Jersey City, N. J., Monday, July 13, 1936. THREE CENTS

СПЕКА ТРЕВАЄ ДАЛІ

НЮ ЙОРК. — Вже третій день східню полосу Злучених Держав, включаючи місто Ню Йорк, заливає невиносима спека. На вулицях розпечене повітря бухає в лице немов у лазні пара. Люди ховаються по холодних кутках, а ті що мусять виходити на вулицю виглядають напів притомні. Багато людей в наслідок спеки померло. За один день померло в цілих Злучених Державах 375 людей, з цього в самім Ню Йорку 26. Робітникам фабрики дають полекші. Теж заряд містя позволив людям спати по парках і над берегом моря. Кліматичне бюро подає малу надію на скору зміну.

ТРАҐЕДІЯ ПОСУХИ.

МАЙЛС СИТІ (Монтана). — Посуха, що навістила централні і полудново-східні стейти, крім матеріяльного знищення, починає тепер вносити в ряди фармерства теж і деморалізацію. Після заряджень уряду, працю в W.P.A. можуть дістати лиш ті фармери, що справді цеї помочі потребують. Ті фармери, що щось мають, в першій мірі мусять користуватися власним маєтком. Коли фармер не задовжений, або коли має більше число худоби, він не може дістати урядової підмоги. А що така підмога їм дуже потрібна, бо жива худоба, в наслідок посухи, замісць користи стала великим тягарем, фармери починають випродувати все, що мають, та задовжувати фарми. На дальшу мету таке поступовання може нанести необчислимі втрати американському фармерству й може назад завернути дуже небажане для економічного життя явище: поворот людей до міста. Вже тепер число мешканців міст у навіщених посухою околицях дуже зросло. Обчисляють, що коли це явище буде продовжуватись, то на зиму число мешканців по містах подвоїться.

РУЗВЕЛТ ВИЇЗДИТЬ НА ВАКАЦІЇ.

ВАШИНҐТОН. — Президент Рузвелт, полагодивши в бюрі всі важніші справи, виїхав на три тижні на вакації. Одначе перед тим заки виїхав, дав точні інструкції своїм підвладним, щоби в часі його відсутности не назначували на важніші урядові пости ніяких новий людей.

СВЯЩЕНИК КОКЛИН ВОРОЖИТЬ.

ДІТРОЙТ. — „Радієвий священик" Коклин з Дітройту, який через радіо виголошує політичні промови, а навіть бере активну участь у політиці, даючи піддержку третьому кандидатові на президента, конґресменові Лемке, заявив репортерам, що в наступних президіяльних виборах Рузвелт цілком певно програє. Свою ворожбу священик Коклин опирав на своїх численних розмовах з робітниками ґазолінових стацій, ґаражів, ґросерень і т. п. Він предсказував Рузвелтові упадок навіть у нюйорському стейті, а то через те, що Рузвелт наклонив ґубернатора Лемана до ще одної кандидатури. На думку Коклина Леман не має популярности в нюйорськім стейті і через нього також Рузвелт провалиться.

НАПРУЖЕННЯ У ФЕДЕРАЦІЇ ПРАЦІ.

ВАШИНҐТОН. — Напруження в Американській Федерації Праці, що повстало в наслідок тертя між професійними юніями й промисловими, трошки облекшилося. Заряд Федерації вже був порішив викинути вісім промислових юній, з їх „Комітетом Промислової Орґанізації" та лідером цього руху, Джаном Луисом. Одначе в останнім моменті предсідник Федерації, Вілієм Ґрін, здержав виконання цього рішення і постановив ще раз завізвати відступників, щоб розвязали свій „Комітет Промислової Орґанізації" і приняли засаду, яку має Федерація. Джан Фрей, голова департаменту металевих юній в А. Ф. П. зробив формальне зажалення на ґрупу Луиса, закидаючи їй розбиття орґанізованої праці, узурпацію прав, і кириню в орґанізуванню робітництва. Закидає теж Фрей Джанові Луисові склонність до комунізму, та наводить докази, що комуністи його чинно піддержували. З комуністичного боку, промислові юнії, які творяться горизонтально, й через те стають більше незалежними від решти суспільного життя, дають кращий ґрунт для комуністичної аґітації, та для евентуального суспільного перевороту.

ЩО КОШТУЮТЬ ПЕРЕСТУПСТВА?

НЮ ЙОРК. — Слідчий комітет, призначений спеціяльно для доходжень у справі вбивства Дрокмана, в яке були замішані „великі риби", включаючи двох прокураторів, представив зарядови міста Ню Йорку рахунок коштів своїх дослідів, що виносить $250,000.

ВИБУХ НА ЯХТІ.

НЮ ЙОРК. — На міліонерському яхті, що проїжджався попри Лонґ Айленд і 154-тій вулиці, повстав вибух ґазоліни, який на місці вбив двоє маленьких дітей, а пятеро старших тяжко попік та поранив.

УЧЕНИЙ ЖЕРТВОЮ ПАРТІЙНИХ ЗАГОРІЛЬЦІВ.

Молодий учений фізик Нескучаєв, доцент фізично-технічного інституту при дніпропетровськім університеті, відобрав собі життя. Перед самогубством написав до совєтського публіциста Сосновського, що пише в „Ізвєстіях", листа, в якому за причину подав розпуку з причини 3-літньої безуспішної боротьби з невідповідальними комуністами. Ті комуністи, партійні орґанізатори (парторґи) були студентами інституту й належали до університетської ради й редакції місцевого часопису. Вони, будучи напів анальфабетами, мстилися на Нескучаєві за його вимоги. Справою занявся тепер партійний суд.

ЧЕРЕЗ ДІВЧИНУ.

В Рошневі, пов. Товмач, на весіллі Семена Боднара прийшло між парубками до бійки за дівчину. В часі бійки Северин Осташ і його товариші змасакрували жахливо Петра Місру. Між іншим розпороли йому живіт так, що вийшли з нього кишки. Раненого перевезено у грізному стані до станиславівського шпиталю.

ІНДІЯНИ ВБИЛИ МІСІОНАРЯ.

Як повідомляють з Ріо де Жанейро, трьох анґлійських місіонарів, що вибралися в глибину Бразилії, вбило одно з індіянських племен.

ЗАМІСЦЬ СМЕРТНОЇ КАРИ ВИКУП.

У французькому місті Монруж туніський араб Сююр убив стару жінку. Сумнівів не було; сам він признався до вчинку. Його засудили на смерть. Засуджений узяв собі аквоката, який добився авдієнції у президента републики, щоб виєднати помилування для свого клієнта. Французька преса пригадує з цієї нагоди звичай, що панує в Тунісі, за яким туземець, засуджений на смерть, може до останньої хвилини сподіватися, що кару замінять йому на вязницю на 1 рік і на 1 день, на основі давнього звичаю т. зв. викупу крови. Сорок днів після смерти відбувається святочне засідання в палаті бея. У ньому бере участь суд у повному складі. Рідня жертви сідає праворуч від престолу, рідня осудженого — ліворуч. Бей, як голова туніського законодавства, звертається до одного з членів рідні вбитого: „Скільки хочеш дістати викупу крови?" Зпочатку рідня вбитого не хоче чути нічого про викуп, потім домагається величезної суми. Тоді бей питає одного з кревняків засудженого: „А скільки ти можеш дати?" Починаеться завзятий торг. Бей пропонує доповнити суму „викупу" з власних засобів. Коли рідня вбитого пропозиції не приймає, тоді бей каже одно слово: „Виведіть!", що значить: „Повісьте його;" Кат чекає вже на дворі і засудженого негайно вішають. Підчас цілого засідання у палаті бея він звичайно сидить з мотузком на шиї. Коли обі сторони погодились тоді бей рішає „Піднесіть руки на знак вибачення" і засуджений на смерть дістає кару вязниці на... 1 рік і 1 день.

СКАРБИ НАШОЇ ЗЕМЛІ.

До продукції порцеляни і фаянсів потрібна каолінова глина, яку досі спроваджували до польських фабрик із заграниці. В останніх часах відкрили великі поклади цього сирівця в околиці села Дерманки, пов. Костопіль на Волині. Волинський каолін заступить з успіхом сирівці, спроваджувані з Німеччини до виробу порцеляни.

НЕРОЗҐАДАНА ТАЙНА ДВОХ БЛИЗНЮКІВ.

Грецьке громадянство та грецька преса займаються живо подією, яка нагадує фільмовий сюжет або твори славного італійського драматурґа Піранделя, що залюбки студіює випадки утрати памяти та роздвоєння особи. Два греки Гіполіт і Демостен Родотос були близнюками; були вони такі подібні, що їх рідна мама часто перемішувала. Демостен Родостос пропав пять літ тому підчас одної катастрофи в копальні сірки. Два роки тому в одній грецькій пристані віднайшли чоловіка, що виглядав достоменно так само. Рідня його та його брат Гіполіт ствердили, що це він — Демостен, брат, який загинув. Але сам він не знав про себе нічого, бо стратив память. З усієї його памяти залишилась тільки та одна частина, що звязана з його професією інжиніра. Він виступав як інжинір, специялістгірник. Це був один доказ більше для рідні, що віднайшла вона Демостена Родостоса. Його приняли назад до себе, кілька місяців годували та лікували і він почав нове життя у тій самій професії, але не мав якнайменшої свідомости того, що робив колись і чим був перед катастрофою. За якийсь час поліція звернула увагу на одну обставину. Між обома братами дійшло до якогось конфлікту; оба вони майже одночасно щезли; молодшого Гіполіта (бо навіть між близнюками є завсіди один молодший) не могли віднайти, а Демостен після тижня вернувся назад на своє місце до праці. Тимчасом виявилося, що той Демостен це вже не той пропащий за першим разом нещасний, який утратив усю память про своє минуле, а той, що памятає все і орієнтується якнайкраще у своїх копальнях. Таким робом виринуло підозріння, що Гіполіт підчас якоїсь суперечки вбив свого брата і почав виступати як Демостен тим більше, що він теж був інжиніром та орієнтувався у гірничих працях. На поліційних допитах Гіполіт відпекується всього і каже, що підчас того тижня, коли його не було, він переживав якесь велике духове потрясення і наслідком цього память йому вернулась. Протестує при цьому, щоб його називати „Гіполітом", бо він Демостен. Мати обох синів, яка найкраще їх відріжняла, померла минулого року і суд немає найважнішого свідка. Думки братів поділені. Одного з братів нема. Як зветься той, що живе — невідомо і невідомо, чи вбив свого брата. Вся ця історія, передана атенською пресою з фотоґрафією Родостоса, майже дослівно повторяє американську фільму п. н. „Тайна чорної кімнати".

АРХЕОЛЬОҐІЧНІ ВИКОПИ В КИЄВІ.

Археольоґічні досліди інститут історії матеріяльної культури України довели до відкриття в околицях Десятинної церкви в Києві слідів забудовань Києва з X—XII віків. Між іншим знайшли останки княжої палати, сліди пожежі та спільну могилу з людськими кістьми. Здогадуються, що це сліди облоги Києва татарами в 1240 р.

СКОНФІСКОВАНА КОНТРАБАНДА.

На залізничому двірці в Станиславові ґранична сторожа звернула увагу на бочку клею, що прийшла з Катовиць. Показалося, що в бочці було кільканацять кґ. камінців до запальничок німецького походження. Увесь товар сконфісковано.

САБОТУЮТЬ СТАХАНІВЦІВ.

Зі Сталіна повідомляють: Саботажисти стахановщини на залізниці старалися здискредитувати піоніра стахановщини, машиніста Петра Кривоноса. Вони присилували його вести тяжкий товаровий поїзд лихою льокомотивою, а підчас їзди гальмували поїзд і до вугілля досипали заліззя.

ТЮТЮН ПРИЧИНОЮ РОЗВОДУ.

Від двох літ ведеться перед французьким судом розводовий процес на дуже важну тему: чи чоловік-курець має право курити дома, коли жінка не може знести тютюну?— Пані Лілі Кляфорд з Байонни, не терпить тютюну і домагається, щоб суд обмежив права її чоловіка затроювати їй атмосферу хати. Суд першої інстанції відкинув її скаргу. Тоді протинікотинова жінка представила свідоцтво лікарів, що постійне вдихування тютюну шкодить її здоровлю. Суд другої інстанції, основуючись на цих свідоцтвах, приняв як факт, що тютюн підриває здоровля жінки і що коли чоловік не перестане курити дома, то вона дістане розвід з вини чоловіка.

ЗЛОДІЇ ПЕРЕВЕЛИ „РЕВІЗІЮ" У КУПЦЯ

До мешкання купця Герша Мітельмана у Львові прийшли вечором три мужчини, з яких один був одітий в одностріі поліційного старшини. Мітельман був занятий численням грошей на столі та укладанням у рульони. Гості заявили, що прийшли зробити ревізію, бо Мітельман займається протизаконно торговлею чужими валютами та переховує комуністичну бібулу. Надармо купець переконував, що те все неправда. Незнайомі перетрусили ціле мешкання, всі сховки, навіть кишені старих убрань, але не знайшли нічого. Тоді „комісар" сконфіскував усі гроші, які в сумі 1,700 зл. застав на столі, запечатав у коверті і звелів купцеві збиратися та йти разом з ними на поліцію. Заки він зібрався, всі три мужчини вийшли на вулицю, мовлячи, що зачекають на нього. Колиж за кілька хвилин купець вийшов, переконався, що став жертвою спритних грабіжників, які віділхали чимскорше автом, що на них ждало.

ЗАХОДИ КОЛО ПОГОДЖЕННЯ НІМЕЧЧИНИ Й АВСТРІЇ

БЕРЛІН. — Серед заграничних ґазетярів курсують унерто чутки про наближаючеся порозуміння між Німеччиною й Австрією. Німецький уряд держить справу в строгій тайні, але факт, що він чутки не заперечує, підтверджує загальні здогади.

Замітно, що, як телеґрафують з Відня, Франц фон Папен, німецький представник в Австрії, виїхав до Берліну. З цього ґазетярі роблять висновок, що до угоди прийде дуже скоро.

НАЗРІВАЄ ПОРОЗУМІННЯ МІЖ АНҐЛІЄЮ Й ІТАЛІЄЮ.

ЛОНДОН. — Анґлійський уряд оповістив, що він постановив зменшити свою фльоту на Середземнім порю.

Цей поступок уважають загально жестом, що має показати Італії, що Анґлія не була би проти порозуміння з Італією.

АНҐЛІЯ ЗБІЛЬШУЄ ПІДДЕЖКУ ДЛЯ БЕЗРОБІТНИХ.

ЛОНДОН. — Уряд постановив збільшити видатки на допомогу безробітним.

Досі уряд видавав річно 38 міліонів фунтів стерлінґів. Допомогу збільшають на три чверти міліона фунтів. Дістануть підвишку коло 250,000 осіб.

ЯПОНІЯ БОЇТЬСЯ ЗРОСТУ НЕВДОВОЛЕННЯ.

ТОКІО. — Японський уряд заповідає, що в найближчих днях видасть далеко йдучі публичні зарядження.

Які це будуть зарядження, покищо держиться в тайні. Сподіваються, що уряд буде старатися зробити щось на зростаюче невдоволення в краю. Догадуються, що він знесе воєнний стан.

Замітно, що саме тепер уряд зарядив скріплення поліційних і військових ґарнізонів столиці й околиці.

ВБИВСТВО ЯПОНЦЯ В КИТАЮ.

ШАНҐГАЙ (Китай). — Якісь невисліджені справники вбили вистрілами з револьверів японця Косаку Каю. Подія скоїлася на китайській території, заселеній великим числом японців.

Японці вже винують за цей вчинок китайських націоналістів. Побоюються, що неважний на перший погляд ока випадок може мати далеко йдучі наслідки на напружені відносин між Японією і Китаєм.

НЕ ДАЛИ СОБІ РАДИ.

МАДРИД (Еспанія). — Ходять чутки, що еспанський кабінет міністрів, не давши собі ради з помотаними політичними й суспільними питаннями, подасться незадовго до димісії.

ПОКИДАЮТЬ ЛІҐУ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА. — Ліґа Націй дістала звідомлення від уряду американської републики Гондурас, що вона виступає з Ліґи Націй.

Гондурас не подав при тому причин свого виступлення. Догадуються, що причиною є брак фондів, бо Гондурас ніколи не платив своєї вкладки до Ліґи Націй.

З Мадриду, столиці Еспанії, доносять, що еспанський представник до Ліґи Націй, відомий учений і політик Мадіяґара, зрікся делеґатури, бо мовляв його поведінку в Лізі Націй несправедливо осуджували еспанська преса й еспанський уряд.

КЛОПОТИ ФРАНЦІЇ З РОСІЙСЬКИМ СОЮЗОМ.

ПАРИЖ. — Посол Анрі де Керілі, що був летуном підчас війни, виступив у парляменті з гострою критикою французького повітряного міністра за те, що, мовляв, повітряне міністерство дало російському урядові в дарунку модель і пляни нового 23-міліметрового кріса, що може віддати 800 стрілів на секунду та добре надається до оборони краю перед нападами літаків.

Посол виступав проти цього дарунку в пресі, а потім у парляменті, кажучи, що одна держава ніколи не давала другій таких дарунків, навіть при найближчому зближенню.

Відповідаючи на цей закид, міністер заявив, що уряд має право для своєї охорони обмінюватися з іншими урядами своїми технічними знаннями. Над цим питанням відай прийде ще у французькім парляменті до довгої дебати.

ЗА ПОЛІТИКУ РУМУНІЇ ДО НІМЕЧЧИНИ.

БУКАРЕШТ. — Ніколяє Тітулеску, румунський міністер заграничних справ, домагається від уряду обмеження німецьких впливів у Румунії.

За зближення до Німеччини й за ослаблення впливів Франції працюють румунські фашистівські орґанізації.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee.

Ente_d as d Class Mail Matter at the Post Office of Jeresy City, N. J. on Carch 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

A cepted for nailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

Тел. „Свободи”: BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016. 4-0807.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

В Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ДО КООПЕРАЦІЇ

Між глибокими перемінами в американській суспільности, що зайшли підчас депресії, треба підчеркнути передовсім зріст кооперації консументів.

Як відомо, до цеї депресії кооперація мала в Америці тяжкі часи. Не тому, що в Америці не було кооператорів, себто людей, що розуміють вагу кооперації та хочуть примінювати засади кооперації практично до господарського життя. До Америки прийшли еміґранти з ріжних країв, котрі здавна знали кооперацію вріднім краю та хотіли її пересадити в прибраній вітчині.

Одначе, обставини американського життя були проти них. Кооперативи звичайно спиралися на людей своєї ґрупи, через що кооперативні підприємства могли вдатися тільки там, де люди одної національности осіли великим числом, і то осіли на стало, себто не переносилися куди інде. Звісно, мало було таких іміґрантів, що це робили, бо іміґрація звичайно рухлива; мало є іміґрантів, що досі сидять на місці, на якому вони вперше тут осіли.

До того в Америці панував міщанський дух, ворожий кооперації. Кожний робітник думав, що він робітником вічно не буде. Він скоро стане підприємцем, купцем або фабрикантом. Пощо йому дивитися на дрібні ощадности з кооперації?

Серед таких умов кооперація в Америці просто не запускала коріння. Розвинулися тут властиво тільки два роди кооперації, і то питомо американські: (1) так звані позичково-будівляні спілки, та (2) запомогові союзи. Перші з них мали на ціли помагати людям умірковних приходів будувати власні доми, другі забезпечувати свої родини на випадок каліцтва, недуги й смерти. Зате широко в Европі розвинені роди кооперації: банкова, споживча й виробнича, в Америці не розвивалися. Були зусилля, але вони не увінчалися великим успіхом.

Аж теперішня депресія зробила в тому напрямі великий перелом. В цілій Америці слідно тепер заінтересування кооперацією. Росте вже навіть споживна кооперація, що в Америці стрічалася з найтяжчими перешкодами. Нині кооперативні крамниці нараховують два міліони членів. Зацікалення цею кооперацією захопило всі верстви: студентів університетів, професорів колеґій, фармерів і, очевидно, робітників. Повстали орґанізації для пропаґанди засад кооперації.

Як можна сподіватися, іміґранти беруть у споживчій кооперації живу участь. Кожда іміґрантська ґрупа старається навязати кооперацію в Новім Світі до своїх досвідів з кооперацією в Старім. У тамтому світі українці теж мали досвід з кооперацією й цей досвід вони привезли до Америки. В їх інтересі лежить не закопувати цього досвіду, але зужити його для поправи свого життя.

ОСТАННІ СЛОВА ПІДСУДНИХ В ПРОЦЕСІ О. У. Н.

(Подане за львівським часописом „Діло”).

ТРАҐЕДІЯ ЛЮДИНИ, ЯКА ОБТЯЖИЛА НЕВИННУ ЛЮДИНУ.

Підс. Макарушка ще раз склав по мужеськи заяви, що підс. Равлик не винен. Як відомо — говорив Макарушка — я обтяжив у слідстві зовсім невинну людину. Цією людиною є підс. Равлик, з яким я вперше стрінувся на судовій салі. Я вже раз переживав траґедію людини, яка обтяжила невинну людину. З огляду на те, що передо мною довгі літа вязниці, я прошу зняти з моєї совісти той тягар, яким є свідомість, що я обтяжив невинну людину.

Ідеал мого життя.

Підс. Миґаль: Працюючи в ОУН, я працював для відродження української держави. Ця праця була для мене всім змістом та ідеалом мого життя.

Підс. Шухевич зовсім не винен.

Підс. Підгайний: Спершу вияснює справу замаху на А. Крушельницького. Не було тут ні моєї вини, ні заслуг, що замах відкликано. Я справді з чисто технічних причин відложив був замах на якийсь час, але опісля провідник його зовсім відкликав і сказав, що він уже неактуальний. **Хотів би я, щоби моє заломання у слідстві не кинуло найменшої тіни на ідею...** Те, що я з症ломився, було випливом інших, чисто еґоїстичних мотивів. До панів суддів присяглих маю лише одно прохання: Романа Шухевича обвинувачують за вчинки, які я виконав.

Служба Україні.

Підс. Мащак: Метою свого життя вважаю лише службу Україні. Україна була й є для мене такою великою, такою святою, що для неї не лише жити, але й вмерти є замало. Я хотів у боротьбі за українську державу, за визволення українського народу з неволі, в боротьбі за новий соціяльний лад, за соціяльну рівність, за Україну без хлопа і без пана знайти ціль і своє щастя...

Підс. Спольський: Я працював в ОУН з повною свідомістю доцільности і правильности її політичних метод. Тому вповні відповідаю за оцю свою працю... Я заломився у слідстві внаслідок фізичних і психічних переживань...

Я волів би нині не жити...

Підс. Малюца: Кожна ідея мусить витримати пробу смерти... Я виступив із відомою заявою у варшавському процесі, яку тут відкликую. Я заломився з особистих причин. Нині я знаю, що **я заломився і несу таноситиму всі наслідки цього заломання...**

Предс.: Цього не треба.

Малюца: В кожному випадку волів би нині не жити, як мати за собою такий вчинок.

Стецько про свою ідеольоґічну діяльність.

Опісля довшу заяву склав підс. Стецько у справі своєї діяльности в ОУН. Підкреслив, що тут добровільно признався до приналежности до ОУН, що працював в ідеольоґічному рефераті як його провідник, був редактором „Бюлетину”, офіційного орґану краєвої екзекутиви ОУН, редактором орґанів української молоді „Юнак” та „Юнацтво”. **Прокуратор подав,** — тут каже Стецько, **що я затроював своєю публіцистичною діяльністю душі української суспільности,** зокрема української молоді. Підс. Стецько опрокидує цей закид. Згадав, що писав на теми ідеольоґічно суспільні, політичні, на теми етики і т. д. У своїх публіцистичних працях видвигав ось що: Оцінюючи нинішнє положення взагалі і дійсність, яка існує в українській суспільности та на українських землях, поставив я тези того порядку: що сьогоднішній змисл життя узмістовлюється в тому, що **ідеалом людини є національно-суспільний ідеал.** Національно-суспільну працю не вважаю заслугою окремих людей, але як обовязок кожної людини. Я кажу, що всім змислом життя мусить бути національно - суспільний ідеал. Вияви еґоїстичного моменту в суспільному житті мають стати щонайвище неґативним ухилом від національно-суспільного ідеалу життя дожної одиниці. Цього не можна оцінити як затроювання душ суспільности. Якби серед польського народу таку ідею проголосив хтось, пєвно не мав би відваги прокуратор так оцінити її. Мій обор. проф. Старосольський зазначив, що я зокрема розглядав соціяльний зміст українського націоналізму. Як редактор „Бюлетину” так як редактор „Юнака” й „Юнацтва”, організованих для молоді, я містив у них статті м. ін. про соціяльний зміст українського націоналізму.

При оцінці розвязки соціяльного питання можна узмістовити його в 4-ох точках, а саме: національний момент, безклясовий, момент етики та момент праці. Я твердив, що **єдина праця рішає про вартість людини,** і що єдино суспільна справедливість може бути критерієм у вирішуванні соціяльної проблєми. Я твердив, що **в національних рямках кожна одиниця може знайти змисл життя.** Я видвигнув при цьому у розвязці економічного питання, що вимогою соціяльної справедливости є **передання без викупу землі усіх без ріжниці поміщиків на власність українського селянства та копалень на власність українському робітництву, передання без викупу землі з московських колектив на власність українського селянина; те саме щодо фабрик і копалень на власність українського робітника на східно-українських землях.** Це одна з важливіших точок справи розвязки української суспільної проблєми. Я видвигав ідею нового суспільного порядку. Тим новим суспільним порядком має бути **ідея солідаризму професій,** не кляс в економічному розумінню, бо українська суспільність є безклясовою суспільністю людей праці. Чи такі думки й ідеї можна назвати затроюванням душ української суспільности і молоді?

Історична місія України.

Далі я видвигав у своїй діяльности тезу, що **Україна повинна стати ідейним, моральним і культурним центром,** довкруги якого повинні зосереджуватися змагання інших поневолених народів. Україна має бути їх ідейним і моральним провідником у їх визвольних змаганнях.

Призадумуючись над долею цілого українського народу, я підкреслював **соборність: ідейну, психольоґічну і моральну та соборність політичних змагань.** Чи це можна назвати затроюванням душ української суспільности і молоді?

На питання проф. Старосольського я сказав, що писав і про українське право, про те, чи право бездержавного народу існує й обовязує членів його чи ні. Я прийшов до висновку, що воно існує. Бо твердж, що **право існує тоді, коли його психольоґічно і морально визнають члени даної суспільности.** Визнаю, що істотним моментом права є признання його даною суспільністю. Не є суттєвим моментом права примус, фізична сила. Кермуючись цим мотивом я з правного й ідейного огляду робив, те, що робив.

Я виконував мій обовязок, який мені диктувала моя приналежність до української суспільности. **Я визнаю, що українська держава існує, існує потенціяльно в серцях українського народу. Не існує покищо реально, але існує морально, існує і правно в наших душах.** Змислом мойого цілого життя було, є й буде: Україна вільна, Україна без хлопа і без пана. Я вірю в перемогу...

Предсідник: Маєте себе боронити, не обвинувачувати.

Стецько: Це останнє моє слово до українського народу з цієї салі.

Туга за новою вірою.

Підс. Янів: Я не хочу боронити своєї особистої волі, хоч цінна вона для мене. Не буду боронити тому, бо я **визнаю той світогляд, який знає боротьбу,** який розуміє, що в боротьбі є перемоги і невдачі на шляху до реалізації моєї віри. Хочу боронити своїх ідей, своїх думок, своїх поглядів, які як одна частина складаються на мою діяльність, що була частинною діяльности ОУН. Якщоб я міг вповні вияснити тут свої погляди, тумаю, що не можна було би сказати про мене, що я затроював душі української суспільности й української молоді. Всім булоб ясно, що моя діяльність є свого роду донечністю. **Я застановлявся і діяв свідомо.** Розглядаючи завдання, які маю виконати, я вважав, що тільки цей шлях є єдино правильним шляхом і що ним мушу йти. В своїй діяльности старався я завжди про одне, щоб кермуватися тим, що римляни називали **„віртус”.** І тому, щоб дати доказ, що не хочу бути нечесним супроти тих людей, яким я висказував свої погляди, я тут на цій салі виразно заявив, що належу до ОУН. Ясно, **моє становище випливало з великої віри, передовсім з віри в українську націю, в її право до життя суверенного, самостійного, а дальше з віри в післанництво української нації.** Уважаю, що сьогодні є саме той момент, який Шпенглер передбачив у своїх творах, що сьогодні упадають віри, захитуються давні культури і світ бажає чогось нового, нової віри. Уважаю, що боротьба української нації за самостійність не є тільки боротьбою за здійснення нової правди, нового життя, нової релігії. Сьогоднішня боротьба української нації, нпр. з Москвою є не тільки боротьбою з виявами московського імперіялізму, не тільки боротьбою з московським духом, не тільки з большевизмом, який є лише формою поневолювання української нації, **але ця боротьба одночасно боротьбою з ідеєю комунізму, який затроює нинішній світ, нинішню культуру.** Коли нині давні віри, давні релігії захитані — вважаю, що обовязком української нації було, є й буде створити нову віру, **віру українського націоналізму,** релігію, побудовану на глибокій вірі в українську націю, що в будучій українській державі поведе людство у світле майбутнє і створить зовсім нові закони і новий змисл життя. До того, щоби зреалізувати нашу віру, треба великого національного обєднання і треба великого напруження всіх сил української нації. І я мушу сказати, що сьогодні моя совість щодо української української нації спокійна. **Я вважаю, що коли ми є кість від кости, кров від крови української суспільности, так і українська суспільність буде духом від нашого духа.**

(Кінець буде).

Неначе фальшивий алярм.

Задуманий професор: Так я вас кликав, пане докторе, але ніяк не памятаю, в якій справі.

Евгенія Марс.

ПІД ГРІМ ВІЙНИ

(Переклад з болгарської мови).

Одного вечора мусіла Галя випровадити свого милого, любого Павла невідомо куди... Батьківщина мала потребу в своїх болгарських синах і всі мусіли бути готові положити життя за свою Болгарію.

Мусів відійти і її Павло. Він би з радістю наложив головою за батьківщину, — але тепер для нього найдорожчою на світі була його мила, люба Галя. Тепер він жив тільки для неї. Були одружені лише два роки і ще не натішилися, не надивилися одно на одного. Власне лише почали все ближче й ближче пізнавати одно одного. Їм здавалося, що все нові й нові багатства душі виявляються у них, що тісніш і тісніш їх вязали в гармонійне подружжя. Скільки разів Павло говорив своїй Галі:

„Якби нас щось розділило, для мене булаб це смерть. Ти потрібна мені як повітря. Ти моє сонечко, ти огріваєш мою душу”.

Справді, здавалося, що не можуть жити одно без одного...

Але одного раннього ранку прокинувся Павло під тріважні дзвони, які розносилися зі всіх церков Софії.

„Мобілізація”, майнуло в думці у нього.

Павло тривожно подивився на Галю, яка так солодко спала, й серце стислося від болісті. Він жадібно дивився на свою любу дружину, глитав її поглядом і наче старався навіки залишити в своїй душі її образ й однести його з собою...

„Може навісна куля ворога приспить мене навіки й не побачу я тебе, моя люба! Може й вічі закрию, а ніхто не почує мого останнього слова. А над холодним тілом не схилиться близька людина, ніхто не заплаче над моєю десь загубленою невідмою могилою”, думав сумно Павло й очі йому наповнилися сльозами. Але він засоромився за свою малодушність.

„Який же я став слабий боягуз! Не був я таким у першій війні. Деж моя відвага, бадьорість, самостійність?”

Він дивився на Галю й боявся, що вона пробудиться й побачить його сльози... „Ні, ніколи ти цього не дізнаєш”, подумав Павло.

Наймічніше греміли дзвони на церкві „Олександра Невського”, катедрального храму болгарської столиці. Вони били на тривогу й заглушували всі останні.

Павло опанував себе... „Мушу бути сильним, моя малодушність убє її”. Галя збудилася. „Що це? Як дивно звучать дзвони на „Олександрі Невському!” — дивувалася вона.

„Може якесь велике свято”.

Галя злякано дивиться на Павла. — „Ні, так не дзвонять на свято, це мабуть мобілізація”...

Обоє скоренько встали. Павло пішов запитатися, що то за новина. Галя тривожно чекала.. Колиж повернувся Павло, Галя кинулася до нього.

„Мене мобілізують. Завтра мушу явитися на збірний пункт, а за два дні виступаємо, бо справді війна”...

Галя сполотніла, але мовчала. В душі відчула жахливий жаль, і якийсь аж фізичний біль у серці. Та напруженням сили волі вона перемогла себе й старалася бути спокійною. „Павло не сміє бачити її страждання, болю її душі... Це відобралоб йому відвагу”, казала вона сама собі.

Вина мовчки кинулася йому в обійми й вони завмерли в довгому поцілунку.

Їх душі ридали. Але надлюдським зусиллям вони не подавали й виду, як тяжко їм. Не хотіла скоритися жорстокій, немилосердній для них долі.

* * *

Павло відходив до свого полку. Прощання було без сліз і без сцен... І Павло і Галя старалися заховати спокій, заховати свій біль, щоб не тривожити одно одного.

В останню хвилю мало було слів, вкінці обійми, довгий поцілунок, і вони розлучилися.. Може навіки...

Галя довго дивилась у слід милому, аж поки не зайшов за ріг вулиці. В хаті дала волю свому жалю, душу роздирав біль, сльози заливали очі. Щось жахливе творилося в серці. Вона зімліла й упала на підлогу...

Пробудилась, очуняла. „Що це сталося?” — пригадувала Галя. Ігадала й гірко заплакала знову. Ось лежить одяг її милого Павла, вона кинулася до нього й притулила до свого серця, цілувала, і їй здавалося, що це частина її Павла. „Павле, Павле! — кричала вона. Потім знову спамяталася. Кинулася до вікна, відчинила, бо їй здавалося, що в кімнаті задушиться. Глибоко вдихала чисто нічне повітря. Ніч була прекрасна, небо ясне і зірчасте. Така чудова ніч! Повна чару й поезії осінньої ночі. Галя дивилася по улиці, якою пішов її Павло. Було пусто, безлюдно... Вона хотілаб завернути Павла... Але його немає. Потім обернулася до кімнати. Тут теж було пусто й темно. Галя стиснула руками своє моляче серце; здавалося, так воно менше болить.

Її охопило якесь божевілля...

„Боже! Боже! Чи ще побачу його? Боже, дай мені силу, щоб не збожеволіла. Дай мені силу, щоб перенесла цю розлуку, най залишать мене мої чорні думки” — молилася вона.

Вона страждала. Знову подивилася на вулицю. І в неї майнула одна думка...

„Може ще не відїхали. Може ще один раз побачу”...

Галя накинула на себе верхній одяг і вискочила на вулицю. Вона знала, в якій школі стояла його сотня, й побігла туди. Перед школою і в дворі на землі сиділи вояки в ґрупах і тихо розмовляли. Не було тут ані однієї жінки. Галя тихо підійшла до одного вояка й запивала:

„Чи тут поручник Василів?”

„Так, пані”.

„А коли відїздите?”

„За три години”.

„Прошу вас, покличте поручника”. Їй було соромно, але бажання ще бачити дорогого... було сильніше... За декілька хвилин прийшов Павло. Ґаля схватила його за руку. — „Прости мені, зашопотіла. Бажання бачити тебе ще раз було сильніше від мене”...

Павло мовчки взяв її під руку і міцно притиснув до себе, і це їй більше сказало — ніж слова.

Звернувшися до найближчого вояка, Павло сказав: „Будь ласка, скажи панові старшині, коли я буду потрібний, то я буду там на тому розі вулиці”.

„Слухаю, пане поручнику”.

Павло й Галя відійшли на ріг вулиці й стали в темнім кутку. Ніч була світла і ясна. Місяць ласкаво дивився на них і здавалося говорив їм: „Коли будете далеко одно від одного, подивіться на мене і ваші погляди зустрінуться”.

Павло цілував руки своєї жінки.

„Люба Ґалю, дорогий мій товаришу, як я тобі вдячний за цю радість, що тебе бачу ще раз. Ти не боялася темних вулиць і в ночі прийшла до мене”...

„Я перейшлаб крізь пекло, щоб побачити тебе. Мені було соромно, що буде з цього тобі неприємність. Та колиб мені не дозволили тебе бачити, то мені здається, яб збожеволіла”...

„Але добре, що ти прийшла. Я також так хотів тебе побачити. Це дає мене нові сили”...

Цілу годину стояли, притулившися, й шепотіли слова кохання, обіцянок. Що не сталосяб, вони будуть вірні і віддані одно одному. Вони підбадьорювали себе надіями на ліпше майбутнє, на щасливий кінець війни.

„Може я помру, бож і на мягкому ліжку люди вмирають, не тільки в бою”, — говорила Галя, — „і ти тоді прийди до мене, як буде тобі можна”.

„Моя ти люба, дорога Галю, я тільки твій і все зроблю для тебе”...

Ще міцні обійми, останній поцілунок... Галя зняла свій хрест і наділа на Павла. „Най береже тебе мій хрест”. І вона одійшла спокійна з вірою в щасливу зустріч по війні.

Настали для неї тяжкі, мучительні дні й ночі. Але вона молилася й вірила. Вонаж знала, що батьківщина перш за все. Вона вірила й молилась за свого Павла.

Переклала **М. Омельченкова.**

Додаток: Евгенія Марс (це псевдонім) по мужу Елмозова, є тепер одною з найпопулярніших письменниць у Болгарії. Є теж прихильницею українців. Народилася при кінці минулого століття, почала писати під впливом найбільшого болгарського поета Івана Вазова, теж приятеля українського народа й української культури. Пише романи, оповідання і драми, в яких торкається проблем національних, соціяльних та положення жінки в родині й у суспільстві. Драми Евгенії Марс мали великий успіх на сцені національного театру в Софії. Взагалі її твори мають признання як серед критиків так і читачів. Деякі твори Евгенії Марс (драми, оповідання) є перекладені на 10 ріжних мов. — М. О.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

СПРОСТУВАННЯ.

Один з читачів, що підписується „Джерзи Сітський", подає спростування новинки й уступу „За що арештований", а саме: 1) парк, за котрий іде мова, лежить не в Ню Йорку, а в Джерзі Сити; 2) він називається Вен Ворст, а не Вен Горст, 3) він лежить не на розі вулиць Монтґомері й Варік, але на Монтґомері, Йорк, Джерзі Евеню і Баров стріт; 4) арештувати міг тільки джерзісітський поліцай, а не нюйорський.

Щодо першого й останнього, похибка моя. Хоча вона попала не новинці, але статті, де вона справи не змінює одначе факт є фактом, і похибку треба справити.

Щодо імени парку, то тут дописувач має теж правду. Та чи тут помилка зайшла при писанню новинки, чи при її складанню, нині рішити тяжко.

Щодо положення парку, то замітно, що „Ню Йорк Таймс" теж подав, що Вен Ворст Парк лежить на Монтґомері і Варік стріт. І замітно, що „Таймс" видимо наводить дослівно заяву джерзісітської поліції. Невжеж не тільки „Таймс", але й місцева поліція помилялися щодо того, де лежить Вен Ворст Парк?

КЛОПОТИ З СЛОВЯНАМИ.

„Ню Йорк Таймс" наводить цікавий голос суперінтендента фабрики підприємства „Нешенел Тюб Ко." у Мек Кізпорті, Па., про походження робітників, що працюють у цій фабриці.

Говорив цей урядовець, що з 8,000 робітників 55 процентів родилися в Америці. „Але між ними" — каже він, „були теж 765 словян, 443 мадярів, 395 хорватів і 359 поляків".

Читаючи новинку „Таймсу", не можна знати, чи автор не знав, що поляки й хорвати теж словяни (SLAWS), чи може під словянами він розумів словаків або словінців.

КЛОПІТ СЛОВЯН З СЛОВЯНСТВОМ.

Та мають американці клопіт з назвою цього племени, мають його й самі словяни.

Йде між ними суперечка за те, від чого походить назва словян. Чи від „слова" чи від „слави"? Звісно, як від „слави", то треба би хіба писати „славяни". Справа ще не вирішена з усею певністю, коли в українській енциклопедії говориться про „словян", але й про „славян".

Справу рішити тяжко тому, бо назва „славяни" похлібляє. Мовляв, „славяни" — це славні люди, чи народи.

Та все таки чи не походить ця назва від „слова"? Чи не означала вона первісно людей, що говорять слова, себто видають розумні звуки? Адже називають словяни своїх сусідів, котрих не розуміють, німцями, себто німими людьми. Кажуть наші люди: „Говори до нього, коли він німець".

МАЛЮЄ ІНШИХ І... СЕБЕ.

Всі ґазети признають, що померлого оноді большевицького комісаря заграничних справ, Чічеріна, змалювала словами найкраще англійська різьбарка, пані Клер Шериден.

Вона писала: „В 9-тій годині вечором я вернула з Літвіновим до канцелярії Чічеріна. Як ми були в канцелярії секретаря, через комнату перебіг якийсь чоловік. Це був малий чоловічина в брунатних штанах і блюзці, що не пасувала до штанів. Він пошкандибав комнатою малими кроками. Це міг бути нічний сторож. Це був Чічерін..."

Справді вдачно змальовано перший погляд на нового чоловіка. Але чи не змальована тут і сама авторка цього портрету? Багато людям не впало би в очі, чи чоловік високий, чи низький чи він ходить великими чи малими кроками, чи штани пасують до його блюзки, чи не пасують, чи він виглядає на нічного сторожа, чи на нічного злодія. І дуже можливо, що хтось починав би малювати людину від голови, а не від ніг і штанів.

БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ СВЯТИЙ.

Далі пані Шериден писала:

„Чічерін — це ненормальна людина, що живе цілими місяцями в заграничнім комісаріяті з замкненими вікнами й ніколи звідти не виходить. Він казав собі поставити ліжко в комісаріяті, бо, мовляв, він не має часу ходити спати до дому. Він працює цілу ніч, він каже себе збудити, коли прийде телеґрама.

„Він не має поняття про час і не може собі уявити, що інші люди жиють інакше... Він робить всю роботу самий та не подзвонить на післанця або секретаря, але біжить самий з паперами до других департаментів. Він жиє нервами й найменша річ виводить його з рівноваги.

„Мені сказали, що Чічерін це ангел і святий. Тимчасом я побачила, що це перхлива й заклопотана птиця".

У пані Шериден це все признаки ненормальної людини. Та пані Шериден мірила пана Чічеріна англійськими мірилами. Певна річ, що коли Чічеріна мірити анґлійською мірою, то він ненормальна людина. Але чи був він ненормальна людина, коли його мірити московською мірою?

РОБОТЯЧІСТЬ.

Наприклад, коли мірити Чічеріна анґлійською мірою, то він не є роботячий. Він не є переладований працею, як він це представляє, бо якби був переладований працею, то не розносив би самий паперів по канцеляріях, але подзвонив би за секретарем або післанцем.

Та так воно було би в Англії. Але чи можна сказати, що це нормально для Росії? Чи знають москалі щось про те, які обовязки має комісар заграничних справ і кілько роботи він має? Чи може собі москаль представити, що людина працює, коли сидить за столом непорушно й думає або читає? Анґлієць це знає, але в москаля людина тільки тоді працює, як вона бігає по канцелярії, як карган по шафі. В англійців дивляться з підозрінням на самохвалька, але як може москаль знати, що людина працює, як людина сама не стане себе хвалити, або нарікати, скілько то роботи вона має? В англійців люди знають, що чоловік може вести нормальне життя й бути дуже видатним робітником, але в москалів люди аж тоді людину за робітника мають, як він собі ліжко в канцелярію поставить і з канцелярії не виходить.

Адже якби так Іден заховувався в Анґлії, то його забрали би з міністерства заграничних справ та післалиб до дому божевільних. У Росії Чічеріна величали святим і ангелом.

ДЕСПОТ І НАРОД.

Люди, що заявляються за деспотизм, часто говорять про те, як то добре для провідника, що він не потребує підхліблятися юрбі ні оглядатися на її опінію.

З портрету Чічеріна, який змалювала пані Шеридин, бачимо як у зеркалі, скільки правди є в цій балачці. Чічерін міг бути ненормальна людина з англійського боку, але не був він на стільки ненормальний, щоби не бачити суті свого поступовання та не знати, на що він це все робить. Можна припустити, що він це знав. Що він зовсім свідомо спав у канцелярії, що він з розмислом не виходив з хати, казав себе будити на випадок, як прийде телеґрама, бігав по канцеляріях, розносячи папери, які міг післати післанцями. Можна припустити, що він робив це все на те, щоби зробити на москалів враження святця й ангела.

Бачимо, що й деспотам влада не приходить дешево. Що вони, щоби держатися на хребті народа, мусять виробляти preріжні штучки,

ЧОМУ НЕНОРМАЛЬНИЙ?

Коли пані Шериден каже, що Чічерін не був ненормальна людина, то з її слів видно, що вона певно не пішла би на всі ті штучки, які робив Чічерін. Пані Шериден, видно, не робила би цих усіх чічерінівських комедій за чічерінівську владу. Та Чічерін це все робив. Для жадоби панування по диктаторськи він виробляв навіть такі кумедні штуки.

Коли людина так любить владу, що для неї аж таке буде видівати, то не диво, що вона уходить за ненормальну. Та це в Англії. В Москві відомо було інакше. Там при владі було таких комедіянтів так багато, що Чічерін вважався нормальною людиною. І святим і ангелом.

М. Костишин.

РОЗРИТИЙ КУРГАН.

Весна гожа прибирає красу,
Ніжні цвіти пють небесну росу,
Полем вітер буйний гонить,
Гарцюючи, житом клонить,
Шепче час від часу.
Ниво, ниво, земле рідна, свята,
Все прибрала в чар весна золота,
Гаї, луги тай діброви
Зі сну встали до обнови,
Манить їх красота.
Пісень гомін світами несеться
Кругом глянеш, і серце забється,
Що в широкім чистім полі
Вихор гойдає тополі
Й глумливо сміється.
З краю в житі калинонька тужить,
Мов питає: хто у стіп там лежить?
Зтиха, зтиха шепче жито:
Козака ось тут забито,
У стіп твоїх він спить.
Він боровся за свій край мов Титан,
Ляг, тай в славу на нім виріс курган:
Січовики насипали,
Дівчатонька прибирали,
Тай розрив лях-тиран
Цю землю, що кров в неї просякла,
Де стрілецька юна буйність лягла;
Він зломив хрест в лютій злости,
Проклинав стрілецькі кости,
Зруйнував все до тла.
Однак слави не пожер лютий змій,
Що зродилась в душі юній вільній!
Вона марно не пропала:
Дівчинонька прибігала
В любві щирій живій.
Ось тебе тут посадила вона,
Щоб росла ти, калинонько буйна,
Тай в широкім рідним полю
Стерегла стрілецьку долю
Самотою одна...
Шепче жито, а калина мовчить,
І розритий цей курган сторожить;
Хоч коралі прибирає,
Буйний нею холитає,
Як у герцю шумить
Тай химерно буйні віти пригне;
А сонечко за обрію гляне
І проміння розпускає,
Моц в обійми пригортає
Красоти життя буйне.
Приглядається до буйного там,
На те жито, що укрило ввесь лан,
Ніжно промінням цілує
Калиноньку, що сумує,
І розритий курган.

*

Гуляй, вітре, нехай жито шумить,
Світи, сонце, там, де лицар лежить,
Нехай слава не вміраé,
В борню юних закликає,
Наші кривди пімстить.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА
за червень 1936 року.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	363.00	174.	26.16
2.	237.61	175.	145.55
3.	108.88	176.	257.75
4.	93.57	177.	106.29
5.	194.29	178.	69.04
6.	62.01	179.	226.29
7.	265.05	180.	19.29
8.	228.18	181.	127.41
9.	141.66	182.	170.00
10.	231.43	183.	33.78
11.	76.78	184.	12.57
12.	145.00	185.	174.52
13.	65.95	186.	70.90
14.	17.07	187.	35.41
15.	17.31	188.	53.69
16.	73.38	189.	12.74
17.	71.42	190.	35.36
18.	133.36	191.	121.73
19.	10.51	192.	114.66
20.	204.47	193.	143.74
21.	122.59	194.	41.76
22.	24.19	195.	47.62
23.	40.65	196.	47.86
24.	95.99	197.	44.10
25.	82.42	198.	61.18
26.	38.49	199.	15.65
27.	57.94	200.	146.87
28.	129.70	201.	44.63
29.	162.57	202.	38.13
30.	69.44	204.	479.33
31.	168.84	205.	25.17
32.	32.13	206.	436.20
33.	94.25	207.	77.35
34.	5.29	208.	22.58
35.	57.79	209.	89.35
36.	139.05	210.	46.45
37.	126.66	211.	177.98
38.	238.36	212.	48.46
39.	99.19	213.	347.46
40.	21.58	214.	40.26
41.	33.36	215.	26.10
42.	154.00	216.	40.61
43.	50.06	217.	404.12
44.	141.16	218.	287.07
45.	277.48	219.	121.29
46.	31.67	220.	192.16
47.	37.89	221.	563.25
48.	33.85	223.	281.98
49.	22.50	224.	15.19
50.	176.40	225.	21.54
51.	58.67	226.	25.12
52.	113.21	227.	83.50
53.	61.01	228.	151.54
54.	36.79	229.	188.98
55.	48.82	230.	186.71
56.	176.54	231.	34.72
57.	141.39	232.	65.85
58.	146.97	233.	32.21
59.	148.23	234.	126.04
60.	34.24	235.	135.82
61.	34.34	236.	172.72
62.	114.14	237.	220.32
63.	275.00	238.	129.54
64.	101.12	239.	283.35
65.	262.60	240.	26.13
66.	122.76	241.	87.74
67.	187.27	242.	140.48
68.	25.71	243.	69.33
69.	76.63	244.	22.72
70.	268.89	245.	102.49
71.	13.16	246.	59.09
72.	51.73	247.	255.82
73.	95.66	248.	69.72
74.	26.56	249.	45.35
75.	122.38	250.	34.38
76.	250.57	251.	206.68
77.	81.77	252.	69.67
78.	123.84	253.	86.88
79.	22.19	254.	109.36
80.	38.84	255.	67.04
81.	153.07	256.	45.57
82.	98.75	257.	35.82
83.	199.20	259.	200.61
84.	45.90	260.	92.16
85.	128.42	262.	56.76
86.	238.42	263.	63.92
87.	184.47	265.	31.04
88.	77.75	266.	104.09
89.	25.41	267.	94.11
90.	258.03	268.	85.44
91.	341.59	269.	42.54
92.	20.59	270.	205.68
93.	60.99	271.	79.33
94.	310.78	272.	39.19
95.	40.15	273.	152.41
96.	189.17	274.	175.82
97.	141.26	275.	90.60
98.	123.33	276.	314.86
99.	191.26	277.	144.76
100.	120.50	278.	84.19
101.	46.99	279.	14.16
102.	477.56	280.	176.81
103.	108.89	281.	103.29
104.	279.16	282.	210.94
105.	181.33	283.	130.60
106.	253.38	284.	62.60
107.	58.07	285.	61.77
108.	102.05	286.	35.11
109.	148.80	288.	293.23
110.	12.30	289.	31.16
111.	38.35	290.	61.13
112.	284.09	292.	449.85
113.	67.39	293.	34.61
114.	54.06	294.	33.90
115.	36.32	295.	192.96
116.	55.62	296.	288.21
117.	111.42	297.	25.39
118.	72.17	298.	69.27
119.	33.08	299.	49.18
120.	159.16	300.	157.22
121.	170.64	301.	145.92
122.	51.20	303.	65.63
123.	155.64	304.	55.39
124.	104.22	305.	62.09
125.	51.64	306.	37.94
126.	87.18	307.	36.68
127.	167.39	308.	118.27
128.	18.63	309.	49.82
129.	35.98	310.	50.29
130.	377.85	311.	14.86
131.	16.03	312.	91.59
132.	156.00	314.	13.88
133.	250.75	315.	25.96
134.	95.72	316.	280.76
135.	53.37	318.	132.16
136.	174.82	319.	55.11
137.	210.84	320.	107.75
138.	56.42	321.	78.70
139.	79.34	322.	54.33
140.	80,92	323.	69.93
141.	83.40	324.	166.87
142.	123.98	325.	96.52
143.	80.76	326.	162.87
144.	25.85	327.	42.80
145.	54.50	328.	24.47
146.	179.75	329.	55.82
147.	454.62	330.	97.57
148.	28.77	331.	42.21
149.	55.09	332.	80.27
150.	38.76	334.	203.68
151.	115.87	335.	48.54
152.	74.00	336.	226.65
153.	9.83	338.	276.82
154.	55.29	339.	104.37
155.	448.88	340.	19.67
156.	118.61	342.	184.28
157.	6.73	344.	72.44
158.	231.97	345.	223.69
159.	74.01	347.	128.49
160.	127.88	349.	74.07
161.	170.12	350.	112.33
162.	44.51	351.	45.65
163.	103.90	352.	78.97
164.	88.13	353.	22.63
165.	31.59	354.	21.80
166.	118.66	355.	67.83
167.	67.24	357.	55.68
168.	208.46	358.	67.96
169.	49.69	359.	83.97
170.	175.85	360.	14.29
171.	65.27	361.	1,033.45
172.	41.96	362.	63.25
173.	80.74	363.	89.17
364.	337.42	378.	16.81
365.	124.84	379.	62.38
366.	35.92	381.	28.43
367.	289.66	382.	41.12
368.	32.64	383.	198.97
369.	215.19	384.	36.72
370.	247.70	385.	241.78
371.	182.14	386.	19.00
372.	35.76	388.	161.93
373.	31.64	390.	46.05
374.	44.93	392.	25.70
375.	109.06	396.	99.32
376.	26.43	400.	66.68
377.	20.48	401.	40.68

З місячних вкладок нових родів обезпечення ______ $42,870.62

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	13.71	221.	9.65
2.	5.76	225.	14.54
3.	2.42	230.	3.81
7.	1.13	233.	4.52
8.	5.71	234.	24.12
12.	2.08	237.	2.68
19.	1.58	243.	18.23
20.	3.17	245.	3.08
28.	32.56	257.	7.31
30.	11.32	260.	2.46
33.	7.91	262.	5.38
37.	17.20	268.	2.93
39.	34.41	274.	1.49
57.	4.98	275.	18.25
62.	1.18	276.	6.96
65.	16.00	277.	2.02
70.	3.80	278.	1.15
83.	5.96	280.	1.13
88.	11.49	282.	3.55
90.	14.74	283.	4.93
101.	2.84	284.	3.37
102.	4.96	286.	41.50
106.	11.86	288.	3.83
108.	10.63	292.	2.87
112.	6.53	295.	1.13
117.	4.46	298.	3.05
125.	3.61	305.	8.31
127.	5.65	312.	24.54
134.	3.06	316.	3.03
135.	2.08	321.	5.01
139.	2.35	322.	1.31
140.	1.64	326.	3.33
142.	13.30	328.	2.01
143.	11.55	331.	4.74
147.	28.99	334.	2.28
151.	9.79	335.	6.34
155.	7.96	336.	8.93
156.	1.29	342.	25.28
161.	4.41	345.	5.30
170.	16.22	349.	6.30
181.	1.57	358.	2.52
185.	13.36	361.	14.73
189.	9.56	363.	.88
190.	.84	367.	3.51
206.	5.45	368.	.74
208.	10.51	370.	19.90
209.	4.26	371.	1.30
215.	2.14	384.	28.93
216.	15.82	385.	4.03
217.	2.74	388.	19.28
218.	2.20		

З місячних вкладок старого-роду обезпечення ______ $814.51

Разом з місячних вкладок	$43,685.13
Процент від бондів	2,487.50
Процент від мор.едж'в	3,608.79
Процент від позичок	775.66
Сплати морґеджів	4,762.22
Сплати позичок нових родів	1,038.00
Скансельовання позички	37.00
Зворот позичок до фонду народнього	126.00
З переносу резерви зі старого до нових родів обезпечення	1,288.00
в. 53, Стефан Малевич зворот степендії-позички	100.00
Разом	$57,908.30

РОЗХІД.

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 1 Амбіцький Стефан	1,000.00
в. 1 Шептак Григорій	1,000.00
в. 3 Барна Павлина	1,000.00
в. 16 Сивенька Теодора	1,000.00
в. 39 Клиш Микола	450.23
в. 46 Туранський Петро	800.00
в. 107 Папуга Франко	1,000.00
в. 109 Новак Роман	1,000.00
в. 112 Федорчак Марія	500.00
в. 123 Медвідь Стефан	1,000.00
в. 158 Дяк Володимир	1,000.00
в. 182 Куцах Ева	500.00
в. 213 Заборовський Олекса	1,000.00
в. 221 Кацапир Іван	1,000.00
в. 230 Бурка Мартин	1,000.00
в. 241 Кічак Марія	500.00
в. 282 Шкляренко Олекса	1,000.00
в. 318 Льокай Анна	500.00
в. 324 Волошин Іван	1,000.00

Виплати сирітських частей по бл. п.:

в. 76 Ґинґа Микола	393.28
в. 91 Шенді Микола	211.49
в. 104 Ґіба Ксеня	320.00
в. 108 Дзят Варвара	243.25
в. 213 Павлюк Онуфрей	168.00
в. 230 Кулин Дмитро	90.43
в. 251 Ґусар Микола	95.78
в. 273 Ніцко Михайло	108.23
в. 344 Козевич Кароліна	472.00

Виплати з фонду народного:

Українське Університетське Товариство на видавництва	25.00

Виплати з фонду запомогового:

в. 1 Полиняк Микита	50.00
в. 10 Барановський Тимко	25.00
в. 29 Каплун Іван	35.00
в. 29 Радко Теодор	35.00
в. 30 Ґмитрик Гавриїл	35.00
в. 38 Пищот Дмитро	35.00
в. 58 Камінський Петро	35.00
в. 59 Щербатюк Марія	25.00
в. 73 Витязь Іван	35.00
в. 90 Чередарчук Василь	50.00
в. 100 Ферич Самуїл	25.00
в. 106 Ганчар Іван	35.00
в. 136 Дудусь Василь	35.00
в. 136 Попівчак Михайло	35.00
в. 147 Карпович Дмитро	35.00
в. 179 Андибур Ілько	35.00
в. 179 Петровський Михайло	50.00
в. 179 Шеремета Текля	25.00
в. 212 Барановська Анаст.	25.00
в. 213 Павликович Евдокія	25.00
в. 215 Чоп Александра	25.00
в. 242 Мазур Григорій	50.00
в. 254 Мічковський Матей	50.00
в. 278 Хребор Іван	35.00
в. 273 Зазуляк Ілько	35.00
в. 292 Качмар Дмитро	35.00
в. 292 Михайлюк Іван	20.00
в. 323 Яремко Дмитро	50.00
в. 338 Ядчишин Іван	125.00
в. 347 Власенко Анна	25.00
в. 352 Бандровський Григ.	35.00
в. 367 Бабій Антін	75.00
в. 367 Гнатів Дмитро	50.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за орган	3,595.00
Платня гол. уряду	685.00
Нагороди за нових членів	646.00
Прибори для відділів і членів	500.93
Кошта подорожей і репрезентацій	201.33
Лікарі за нових членів	183.50
Платня помічних сил	164.00
Видатки почтові, тел;фон і т. п.	93.05
Кошта правні	45.00
Головни лікар	37.50
Журнали і публікації	28.79
Направа машини	1.75
Офісові прибори	1.15

Інші виплати з фонду посмертного:

До переносу зі старого до нових робів обезпечення	1,288.00
Грошеві звороти нових родів обезпечення і сплати позичок	1,391.93

Інвестиції.

Інвестовано в бондах	68,000.00
Позички членам на новий рід обезпечення	6,307.00
Інвестовано в морґеджах	345.94
Разом	$103,188.56

ЗІСТАВЛЕННЯ.

Готівка з кінцем травня остала	$290,260.93
Прихід за червень	57,908.30
Разом	$348,169.23
Розхід за червень	103,188.56
Готівка з кінцем червня 1936 остає	$244,980.67

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 244,980.67
Морґеджі	1,256,706.42
Бонди	928,233.85
Реальности	855,871.10
Дім У. Н. С.	110,000.00
Позички членам	474,324.00
Разом	$3,870,116.04

Стан довжний:

Фонд посмертний нових родів обезпечення	$3,113,912.04
Фонд запомоговий	77,333.56
Фонд адміністраційний	129,179.42
Фонд конвенційний	33,983.08
Фонд народний	1,991.11
Inflation Fund for protection of Investment & Mortality	225,744.00
Фонд резервовий	13,181.44
Фонд посмертний старого роду обезпечення	71,746.15
Фонд сирітський	203,045.24
Разом	$3,870,116.04

М. Мурашко, гол. предс.
Р. Слободян, гол. фін. секр.-кас.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА
МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
за червень 1936 року.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	9.68	109.	6.53
2.	13.75	110.	2.70
3.	3.83	112.	11.00
4.	1.58	113.	4.73
5.	6.80	114.	6.10
6.	4.00	115.	2.30
7.	12.15	116.	6.30
8.	17.10	117.	1.80
9.	13.50	118.	1.15
10.	2.70	120.	11.50
11.	12.35	121.	13.50
12.	1.35	122.	1.60
13.	10.60	123.	5.85
14.	.90	124.	7.75
15.	1.12	125.	4.75
16.	6.30	126.	2.93
18.	3.15	127.	8.10
20.	10.35	128.	.90
21.	9.45	129.	.68
22.	.25	130.	13.50
23.	1.13	132.	5.65
24.	11.70	133.	2.25
25.	1.35	135.	4.25
26.	4.95	136.	17.55
27.	.90	137.	11.70
28.	13.10	139.	4.28
29.	9.25	140.	6.75
30.	6.75	141.	.45
31.	11.05	142.	14.85
33.	12.75	143.	4.05
35.	3.40	144.	2.25
36.	6.75	145.	6.10
38.	3.60	146.	5.15
39.	4.27	147.	31.28
40.	2.03	148.	3.38
42.	8.10	149.	2.70
43.	1.80	150.	10.80
44.	11.92	151.	12.83
45.	13.72	152.	1.40
46.	.68	154.	.50
47.	3.40	155.	23.20
48.	2.93	156.	13.75
50.	15.30	158.	15.08
51.	.68	159.	4.73
52.	6.50	160.	4.25
53.	2.93	161.	12.20
54.	.90	162.	1.15
55.	3.85	163.	4.73
56.	13.50	164.	11.70
57.	8.55	165.	3.60
58.	9.90	167.	4.05
59.	9.23	168.	6.30
60.	2.93	169.	.25
61.	2.70	170.	10.13
62.	9.70	171.	5.40
63.	17.55	172.	9.45
64.	9.00	173.	4.75
65.	14.40	174.	4.05
66.	.75	175.	5.85
67.	6.52	176.	11.70
68.	1.35	177.	1.35
69.	3.38	178.	3.60
70.	8.33	179.	13.95
72.	4.95	180.	16.20
73.	4.28	181.	.70
74.	.45	182.	6.30
75.	10.35	186.	3.00
76.	15.75	187.	.45
77.	5.62	188.	4.05
78.	5.50	189.	1.15
79.	.90	191.	6.75
80.	3.40	192.	7.43
81.	6.55	193.	2.48
82.	4.95	194.	.50
83.	10.60	196.	3.85
84.	.85	197.	.75
85.	16.65	198.	2.95
86.	7.45	200.	8.55
87.	11.48	201.	4.50
88.	14.00	204.	34.43
89.	2.25	205.	4.10
90.	17.32	206.	28.15
91.	21.15	207.	2.70
92.	1.00	208.	.70
93.	1.35	209.	1.35
94.	14.40	210.	1.13
95.	6.10	211.	6.55
96.	11.45	212.	.90
97.	13.05	213.	13.95
98.	4.10	214.	2.80
99.	17.80	217.	16.20
100.	4.05	218.	9.68
102.	25.65	219.	4.73
103.	4.73	220.	10.80
104.	7.65	221.	31.95
105.	11.70	223.	29.70
106.	10.23	225.	1.60
107.	2.30	227.	6.30
108.	4.75	228.	5.00
229.	13.10	309.	1.35
230.	14.18	310.	2.70
231.	7.60	311.	1.15
232.	5.85	312.	11.48
233.	.45	314.	1.60
234.	15.75	315.	.25
235.	10.80	316.	11.70
236.	7.65	318.	9.90
237.	12.15	319.	2.70
238.	8.35	320.	5.65
239.	20.25	321.	6.08
241.	1.35	322.	1.35
242.	10.60	323.	7.90
243.	9.00	324.	5.18
244.	1.60	325.	2.25
245.	8.10	326.	8.10
246.	2.25	328.	2.25
247.	12.20	330.	10.60
248.	4.50	331.	5.00
250.	2.70	332.	6.13
251.	6.75	334.	8.78
252.	3.60	335.	2.50
253.	1.60	336.	16.05
254.	5.40	338.	13.05
255.	2.70	339.	6.53
256.	3.33	340.	1.80
257.	1.58	342.	17.78
259.	8.78	344.	2.03
260.	31.35	345.	12.20
262.	1.60	347.	8.35
263.	2.70	349.	7.30
265.	2.48	350.	1.35
266.	4.05	351.	1.35
267.	3.85	352.	4.28
268.	4.28	354.	.67
269.	2.48	355.	2.48
270.	13.75	357.	2.70
271.	5.20	358.	3.15
273.	3.60	359.	6.08
275.	4.95	361.	44.55
276.	22.05	362.	8.55
277.	8.33	363.	11.93
278.	3.40	364.	16.43
279.	.90	365.	7.43
280.	4.50	366.	8.55
281.	4.28	367.	14.20
282.	15.75	368.	.45
283.	5.85	369.	11.95
284.	1.00	370.	7.00
285.	.50	371.	10.15
286.	4.05	373.	3.15
288.	13.95	374.	3.38
289.	4.05	375.	7.88
290.	2.93	377.	1.35
293.	1.35	378.	2.70
294.	2.70	379.	8.80
295.	2.92	381.	1.60
296.	11.70	383.	13.05
297.	2.25	384.	8.55
298.	1.15	385.	10.57
299.	2.48	386.	3.50
300.	4.72	388.	14.85
301.	6.30	390.	6.98
303.	2.70	392.	1.80
305.	4.05	396.	5.85
306.	1.60	400.	11.70
307.	1.15	401.	1.80
308.	2.70		

З місячних вкладок	$2,341.26
Процент від бондів	106.25
Процент від морґеджів	309.50
Сплати морґеджів	150.00
Разом	$2,907.01

РОЗХІД.

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Грошевий зворот Т. 2	22.26

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за Укр. Тижневик	475.00
Прибори для відділів і членів	170.00
Платня помічних сил	230.00
Видатки почтові	25.00

Інвестиції:

Інвестовано в морґеджах	4,500.00
Разом	$5,422.26

ЗІСТАВЛЕННЯ.

Готівка з кінцем травня 1936 остала	$70,900.45
Прихід за червень	2,907.01
Разом	$73,807.46
Розхід за червень	5,422.26
Готівка з кінцем червня 1936 остає	$68,385.20

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$68,385.20
Морґечі	174,842.04
Бонди	90,713.26
Реальности	56,650.92
Позички	25.00
Разом	$390,616.42

Стан довжний:

Фонд посмертний	$ 286,635.12
Фонд адлініcтраційний	103,981.30
Разом	$ 390,616.42

М. Мурашко, гол. предс.
Р. Слободян, гол. фін. секр.-кас.

ВЕЛИКИЙ ПРОЦЕС ОУН У ЛЬВОВІ

(Подано за львівським часописом „Діло").

Хемічний склад петарди і ляборатория вибухових матеріялів.

Після того обор. д-р Горбовий поставив кілька питань до підс. Бандери і підс. Стецька, а підс. д-р Гнатевич — до підсудного Макарушки, Бандери і Малюци.

І так на питання оборонця, який хемічний зміст був петарди, що її підкинули у друкарні, де друкувалась „Праця", підс. Бандера відповів, що в петарді був екразит, хльоропікрина та пікринін. Далі підсудний вияснив, що була зорганізована ляборатория вибухових матеріялів, в якій виробляли вибухові матеріяли в необмеженій скількості. Тут прокуратор противився ставленню таких питань і предсідник відхилив дальші відповіди підс. Бандери у цій справі.

Терор большевиків викликав реакцію ОУН.

На дальше питання цього ж оборонця підс. Бандера, згадав, що відкликуючи атентат на ред. А. Крушельницького міркував, що його стріне на Совєтській Україні така доля, яка стрінула інших українських інтелігентів, або ред. Крушельницький своїм дальшим підлабузнюванням до большевиків здискредитується зовсім. У противольшевицькій акції ОУН вхопилася фізичних метод боротьби тому, що саме большевики послуговуються увесь час фізичним терором. Вкінці підс. Бандера вияснив, що кандидат на члена ОУН мусів знати ідеольогію, а вступаючи формально в члени складати приречення.

Кілька питань обор. д-ра Горбового до підс. Стецька предсідник відхилив.

Вияснення підсудних у справі д-ра Б. Гнатевича.

Коли підс. д-р Гнатевич заявив, що хоче скласти деякі вияснення, предсідник зазначив, що згодиться, якщо він поставить хіба нові доказові внески. Підсудний — на спротив прокуратора — вияснив, що в 1930 і в 1931 р. не виїздив до Вілянова під Варшавою.

На кілька питань підс. д-ра Б. Гнатевича до підс. Я. Макарушки цей останній вияснив, що оба працювали в Українському Спортовому Союзі і при нагоді балакали на спортові теми. Підс. Макарушка вияснив, що не мав ніколи до діла організаційно з підс. Гнатевичем ні не розмовляв з ним про справи ОУН. На дальше питання цього підсудного, чи підс. Макарушка знає які-небудь факти, які виключали би його участь в ОУН, підс. Макарушка оповів, що в 1930 р. на доручення бл. п. Охримовича переписував на машині „код" (від тайного письма). Там були прізвища ріжних осіб, але прізвища підс. д-ра Гнатевича не стрічав.

Тут прокуратор запитав негайно підс. Гнатевича, звідкіля він знає, що підс. Макарушка переписував „код". Підсудний заявив, що про переписування „коду" взагалі не згадував, а підс. Макарушка додав, що про цей факт згадав тому, що його пригадав собі.

На питання підс. д-ра Гнатевича підс. Бандера заявив, що в часі своєї організаційної діяльности ніколи не стрічався ні з дром Б. Гнатевичем ні з його прізвищем. На дальше питання цього підсудного Бандера відповів, що не може виявити, хто був краєвим командантом УВО в 1930 р., в 1931 р. або в 1932 р.

Вкінці підс. Малюца теж заявив, що хоч в організації працював від 1931 р., не стрічувся ніколи з підс. д-ром Б. Гнатевичем. Додав, що підчас слідства у Варшаві питала його поліція про підс. д-ра Гнатевича.

Безліч питань до присяглих суддів.

Після того протоколянт відчитав коло 80 питань, які поставив трибунал суддям, присяглих у справі вини поодиноких підсудних.

Коли обор. д-р В. Старосольський поставив внесок, щоб предсідник відложив розправу до пятниці і дав змогу оборонцям нарадитися над відчитаними питаннями, предсідник по тихій нараді з вотантами прихилився до спротиву прокуратора і розправи не відложив, лише перервав її в год. 3-тій до год. 5-тої пополудні так, що оборонці мали ледви 2 год. часу, щоб нарадитись і зголосити нові евентуальні питання.

Засаднича поправка до відчитаних питань.

В год. 5.20 розправа йде далі. Обор. д-р В. Старосольський в імени всіх оборонців вносить змодифікувати форму всіх питань. Далі оборонець вносить, щоб всіх підсудних, яким закидається приналежність до ОУН, а в звязку з нею поодинокі вчинки, а саме атентати і т. д. — поставити замісць поодиноких питань щодо поодиноких атентатів одно тільки питання. Це питання повинно містити в собі фактичний стан зі ст. 96 к. к. (відготова держ. зради) і заміщ цих конкретних атентатів, але не як відорваних учинків, лише як учинків, що є частинами головного закиду, себто злочину держ. зради.

Мотивуючи внесок оборонець вказує на те, що сам акт обвинувачення підносить, що кожний з тих атентатів був доконаний членами ОУН і з її наказу для осягнення чи пак підготови цілі ОУН, себто відірвання частини від цілости держави. Отже є вони частинами виконування держ. зради, яка очевидно все мусить складатися з поодиноких конкретних учинків. Вчинок, який зрештою сам собою порушує карні постанови, стає злочином держ. зради, коли його доконано як частину загального складного чину, яким є держ. зрада. Щодо кари має тут місце т. зв. ідеальний збіг, коли то одним учинком порушені ріжні карні норми, а в такому випадку вчинок остає один, а кару накладається згідно з цією зміж нарушених ним норм, яка є загрожена тяжкою карою. Отже в цій справі на випадок затвердження питання, був би підсудний признаний винним злочину підготови держ. зради зі ст. 96. у збігу зі ст. 225 к. к. і караний згідно з тією останньою статтею, де грозить вища кара.

Обор. д-р Загайкевич вносить змодифікувати питання щодо вини підс. Мащака. Обор. д-р **Павенцький** зголосив зміну питання щодо підс. Підгайного і Зарицької. Обор. д-р **Горбовий** ставить два питання до присяглих суддів в імені Ст. Бандери та 4 питання в імені підс. Качмарського.

Прокуратор спротивився всім внескам оборонців.

Трибунал пішов на одногодинну нараду.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ.

Для наших школярів.

В четвер, 25. червня ц. р., в українській прав. громаді влаштовано приняття для тих українських школярів, що покінчили звичайну і вищу школу. Пополудні відбулось приняття для тих, що скінчили „Гремер скул". Вечором було приняття для тих, що покінчили „гайскул".

З „гремер скул" вийшло в Картерет 52 українських дітей цього року. Майже всі вони підуть до вищої школи. З „гайскул" вийшло 20 українських студентів.

Приняття було уможливлене жертвами, що їх зложили: Сестрицтво Покрови Божої Матери $10; Українсько - Американський Горожанський Клюб $5; Константин Бурак і Іван Кендзерський по $2; Михайло Головчук, Іван Гураль, о. І. Гундяк, Стефан Мельник і Григорій Волянський по $1; рещту коштів $25 покрила укр. прав. парохія зі своєї каси.

Приготовленням приняття занявся Український Дівочий Кружок Преч. Діви Марії. Членниці того, недавно заснованого товариства постарались про перекуску і услугували до столів. Усі вони були одіті в українській національні строї.

На обидвох приняттях були присутні: о. Андрій Сарматюк з Ошава, Онт., Канада; о. Йосиф Филима з Істпорт, Н. Й. і о. І. Гундяк, місцевий парох, які й виголосили промови.

На приняттю для студентів, що покінчили гайскул, господарем був п. Михайло Дмитрів, наш молодий антикар. Він відкрив вечорок дуже змістовною промовою, в якій заохочував молодь рватись до дальшої науки. В переведенню вечорка йому помагала панна Анна Проскура, наша учителька в місцевій американській школі, що теж виголосила промову. Вона висловила радість, що з кожним роком росте число нашої української молоді, яка кінчить вищу школу й надію, що на тім дальша наука не перерветься. На вечорку був присутній мейор міста, п. Миттах. Він заохочував українську молодь йти вперед, принести честь і потіху своїм родичам і свому народові, — оповідав про власні труди в часі науки, та вказав на це, що без трудів студентів, без самопожертви їх родичів не можна сподіватись успіху. Загостили на вечорок також два члени місцевого „Борд оф Еджюкейшен".

Кульмінаційною точкою на обидвох приняттях була роздача памяток школярам і студентам. Тим, що покінчили „гремер скул", місцевий парох дав на памятку книжечку „Ді Стори оф Юкрейн", а студентам, покінчившим „гайскул" книжочку „Ді Спирит оф Юкрейн". На кожній книжечці поміщено гарну вінєтку з написом: „Спогадай давні часи, подумай про літа багатьох поколінь, розпитай в батька твого і він звістить тобі, в людей старших і вони тобі розкажуть" (У. Кн. Мойс. XXXII:7).

Вечорок продовжувався до пізної ночі серед пісень, промов і розмов. Було видно серед молоді захоплення, радість з того, що про неї думають, її майбутнім інтересуються.

В Картерет напевно такі приняття що року увійдуть в традицію. Може вони причиняться до того, що будемо мати більше нашої інтелігенції, як панна Проскура і п. Михайло Дмитрів. А без сумніву ця молодь, що дістає на памятку такі корисні книжки про українську справу, засвоїть собі тезнання свого рідного, яке її привяже до українського народу. Бо нашій молоді треба дати знання про велике і славне минуле України, про її страдальну сучасність, і про певне, світле майбутнє, яке прийде шляхом боротьби, праці, терпінь, науки і любови.

Парохія, якої Рада Тростисів не жаліла видатку і вище названим організаціям і особам за їхні жертви, а також членицям Українського Дівочого Кружка Преч. Діви Марії, і дорогим гостям, що так гарно і сердечно промовляли, як також панні Проскурі і п. Дмитрову, складаю глибоку і щиру подяку.

о. І. Г.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. Тов. Український Клюб Поступовий, від. 70, повідомляє всіх своїх членів, що річні збори відбудуться 14. липня, в годині 7:30 ввечір, в галі У. Н. Дому, 386 Джанстан Евеню. Обовязком кожного члена є прийти на ці збори і послухати звіту урядників за піврічну працю. Пригадуємо довгуючим членам, щоб вирівнали свої вкладки для свого власного добра. Також просимо приприводити нових членів, щоб наш відділ дійсно після своєї імени йшов і поступав вперед. — В. Кушнір, рек. секр.

ГРАБУНКОВИЙ НАПАД.

На дорозі з Холоєва до Карань на повіз, яким їхав Тадей Мацейовський, касієр управи дібр гр. Ст. Баденія в Радехові, везучи гроші на виплату фільваркових робітників, напали вподлине невідомі люди. Вони обезвладнили Мацейовського та його візника і, забравши поверх 1,000 зл. і кишеньний годинник, утекли до ліса.

ДІТРОЙТ, МІШ.

Звіт Центрального Комітету Будови Дому Відділів У. Н. Союза.

Приходи за січень: жертвували: В. Сеньків $25; Тов. Тризуб $25; Б. Шкільник $5; А. Даровський $5; Р. Осідач $5; В. Дрищень $2; з „банко парті" $6.69; з коляди $313.50; з перенесення з 1935 р. $102.96. Разом було приходу $490.15. Загального розходу було $25.50. Чистого приходу осталося в касі $464.65.

Прихід за лютий: прихід з представлення і балю $126.85. Жертвували: І. Бодвер $6; відділ 175 У. Н. Союза $10. — Разом приходу $142.85. — Загального розходу $73.26. Чистого приходу осталося $69.59.

Прихід за березень: жертвували: Н. Шустакевич $10; д-р Кібзей, (коляда) $5; тов. Мазепи, відділ 183 У. Н. С. $30; С. Михайлюк зібрав $2. Разом $47. Розхід $9. Чистого приходу осталося $38.

Прихід за травень: на посвяченню площі 30. травня ц. р. прийшло $1,166.73. Того самого дня з бенкету $483.55. Жертвували М. Нидза $10; А. Кривий $5; Л. Ящук $5. Загальний прихід $1,670.28. Розхід з посвячення і бенкету $489.99. Чистого приходу осталося $1,180.29.

Прихід за червень: з пікніку 7-го червня $501.04. Жертвував: П. Гардій $5; від компанії Гобел Бруєрі $5. Разом $511.04. Розхід з пікніку $291.14. Чистого приходу осталося $219.90.

За півріччє 1936 чистого приходу було $1,869.47. Перенесено з 1935 р. $102.96. Разом в касієра остає $1,972.43.

Центральний комітет складає всім жертводавцям сердечну подяку, як теж складає подяку товариствам, братствам з Іст Сайд, Союзові Українок і всім клюбовцям за їх численну участь в посвяченню площі, і за їх щедрі жертви.

Центральний Комітет просить їх усіх про дальшу піддержку.

В неділю, дня 26-го липня ц. р. Комітет дає пікнік в Рузвелвет парку, Тіреман енд Евергрін. Запрошується всіх наших українців з Дітройту і околиці приїхати на той пікнік. Цілий дохід іде на будову Дому в Дітройт.

За Центральний Комітет:

Василь Чмир, предсідник;
Василь Бартош, касієр;
Володимир Візничак, секр.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

ОЗОН ПАРК, Н. Й.

Батьківський День.

Вже від кількох років існує в нас рухливе жіноче товариство Союз Українок, яке своєю працею причиняється до скріплення українського національного життя в громаді.

Їх заходами повстала українська національна школа, до якої учащає понад двайцятеро дітей ріжного віку. Школу веде гр. Годівський з Ню Йорку. Під його проводом школа розвивається дуже гарно, а діти роблять добрий поступ в науці. З того комітет шкільний і родичі дуже вдоволені.

В неділю, 21. червня членниці Союза Українок влаштували несподіванку для чоловіків — Батьківський День — в поміщенні українського горожанського клюбу. Гарно причепурена саля а ще гарніше заставлені ласощами столи, були висказом пошани для чоловіків.

По відчиненні свята предсідницею п. Павчаковою та по перекусці, всі приявні висказали слова подяки жінкам, за так гарно влаштований святочний вечір.

Гром. Яків Жатковський, довголітній касієр тов. Вільна Україна, від. 200 У. Н. Союзу, згадав про процес українських націоналістів у Львові та попросив про датки на визвольну боротьбу. Приявні приняли щиро добру гадку і зложили жертви. Жертвували по $1: Щ. Павчак, Я. Жатковський, Д. Великанович, А. Гаврищко, В. Костишин, А. Даядзьо, Е. Орлян, М. Швед, И. Баращук; по 50 ц.: Анна Лавич, Р. Партан. Разом $10, які переслано на визвольну боротьбу через Обєднання.

Ю. Б.

СЕЙНТ ЛУІС, МО.

На Рідну Школу.

На поминках у Анастасії Кузів зложили на Рідну Школу по $2: Григорій і Анастасія Криса, Григорій і Евдокія Луцуняк з Медисон, Ілл., Антін і Анна Флис, а Павло і Ева Голдак $1.50; по $1: о. Й. Гаврик, Г. Поцілуйко, Марія Пастернак з Делож, Мо.; по 50 ц.: Анастасія Кузів, Катерина Бабко, Катерина Якимів, М. Заболоцький, а Параскевія Бута 30. ц. — Разом $12.80, які вислано до краю через Обєднання.

БЛИЗНЯТА ТАРЗАНА.

(53)

Розюшений Інтамо бубви цілком певно розторощив Докові дрючком голову, як би не сам ватажок, який скочив і зловив чарівника за руку. „Ще не тепер", заговорив він грізно. „Ми мусимо наперед добре переконатися, чи Тарзан не вирветься з обіймів „Долини Смерти", бурмотів Інтамо.

Та тимчасом Тарзан вандрував собі зовсім спокійно по „Долині Смерти", з якої „не було вороття". Хоч долина була покрита людськими кістками, йому байдуже було за якусь особисту небезпеку. Вся його увага була скупчена над питанням, як віднайти двох білих хлопців, та як вирвати їх з небезпеки.

Нагло з противної сторони долини, що притикала до нетрів, роздався шум, а вслід за ним показався великий слон. Він форкав, бив ногами об землю й грізно задирав угору свою трубу. Час до часу з його труби виривалися якісь гнівні звуки, які містили в собі і смуток і грозу і жажду пімсти за якусь заподіяну кривду.

Тарзан не налякався слона. Зі всіх диких звірів він найбільше любив слонів, яких уважав розумними, інтелігентними, шляхотними звірятами. Тарзан почав видавати зі себе звуки, яких він научився в нетрах, та які мали успокоїти слона. Однак чомусь на цього слона вони не ділали. У відповідь на них слон заревів визиваючо, гнівно.